
PROZNOMOWNOŚĆ (9) *sb f*

proznomowność (6), **proźnomowność** (3); prozno- *CzechRozm*, *WujNT* (5); prožno- *Mącz* (2), *CzechEp*.

Wszystkie o jasne.

sg N proźnomowność (2). ◇ *G* proźnomowności (1). ◇ *D* proznomowności (1). ◇ *pl G* proznomowności (3). ◇ *sg a. pl G* proznomowności (2).

Sł stp brak, Cn: próznomowność, Linde XVII w.

Wielomówstwo, nadmierna gadatliwość, pustosłowie (9) : *Mącz* 475b; *CzechEp* 102; Ano koniec przykázania iest miłość z czyłtego fercá/ y łumnienia dobrego/ y wiary nieobłudney. Od ktorych niektorzy odłtrzeliwfy fię/ odwrócili fię ku proznomowności/ chcąc być náuczycielmi zakonu/ nie rozumiejąc áni co mówią/ áni o czym twierdzą. *WujNT* 1.*Tim* 1/6, s. 732 *marg*, 2.*Tim* 2/16, s. 737 *marg*.

proznomowność czyja (1): Ia zániechawfzy długiey ich proznomowności/ ná troy to rozłádek iáko wiernego przypułzczám/ godzili fię też ludziom omylnym wykłády takie łobie zmyflác/ ktore łą przeciwné łowu Bożemu? *CzechRozm* 25v.

W połączeniach szeregowych (2): Vaniloquium et Vaniloquentia, Próźna mowá/ proźnomowność álbo włzetecznomowność. *Mącz* 475b; Każe mu [św. *Paweł Tymoteuszowi*] fię łtrzedz łporow y proznomowności y głupich gadek zakonnych. *WujNT* 2.*Tim* 2 *arg*.

Synonimy: wielomowienie, wielomowność, wielomowstwo.

ZCh